

Poznávací zájezd do Petrohradu

Na počátku školního roku 2012/2013 jsme v měsíci září uskutečnili poznávací zájezd do Petrohradu. Zúčastnili se ho studenti 3. a 4. ročníků našeho gymnázia.

Cílem naší cesty bylo druhé největší město Ruské federace Sankt Peterburg, rozkládající se v ústí řeky Něvy u Finského zálivu. Samotné město je postaveno na čtyřiceti ostrovech, a proto se mu někdy přezdívá Benátky Severu. Že toto pojmenování vystihuje atmosféru místa, jsme se sami přesvědčili při plavbě po kanálech, kdy jsme mohli obdivovat místní architekturu z paluby malé motorové lodi. V Petrohradu jsme toho stihli vidět opravdu hodně. Monumentální chrámový komplex Issakovský, kde nás zaujal nejen odborný výklad, ale hlavně precizně sestavené mozaiky, zdobící celý chrám. Dále jsme obdivovali Petropavlovskou pevnost. Zde se v minulosti nacházelo vězení pro nejtěžší politické vězně, hrozbu carského režimu. A měli jsme štěstí, protože v době naší návštěvy jsme byli svědky úžasného představení. Za zvuků vojenské kapely po náměstí této pevnosti pochodovali vojáci v dobových kostýmech. A pochodovali tak, jak to známe z filmů – noha tvořila s tělem pravý úhel. Pro návštěvníky uspořádali velkolepé představení, kdy pušky s bodáky v jejich rukou nahrazovali kužele mažorettek. Vše na vteřinu vypočítáno, veškeré pohyby synchronizované, jedna chyba by mohla mít za následek zranění. Ohlušující kanonáda z děl pevnosti ukončila představení, které sledoval z hradeb sám Petr Veliký – herec – věrně postavou i dobovým oblečením připomínající zakladatele města. Návštěvu Ermitáže nedoporučujeme absolvovat v jednom dni. Obrovský komplex zahrnoval nepřeborné množství exponátů všech časových období a národů. Opět nám štěstěna přála, ujala se nás „babička“, která dle svých slov, pracuje v Ermitáži celý svůj život. Rychle pochopila, že náš čas je přesně vymezen, a za výkřiků studentů: „pozor, babička prchá“ nás vedla k cíli, který si vytýčila. Viděli jsme jen dva světové malíře – Rubense a Raffaella. Zato s tak fundovaným výkladem, že se to studentům i mně nesmazatelně vrylo do paměti. Kdo byl v Petrohradu a nenavštívil ruský balet, neviděl nic! Všichni jsme se proto zúčastnili večerního představení Labutí jezero. Nikdo z nás nelitoval. Netušili jsme, kolikátá garnitura baletních umělců byla nasazena, nám laikům se líbili všichni, včetně choreografie a scény.

Prohlídky chrámů byly vždy proloženy oddychovým časem – procházkou po carském parku s nepřeborným množstvím antických soch a fontán, individuální procházkou po Něvském prospektu, který měří kolem 4 kilometrů a kde jsme při jeho druhé prohlídce málem zabloudili. Návštěvou Soukromé vysoké školy, odpočinkem při přejezdu autobusem, kde však nechyběl odborný výklad o místech, kterými projíždíme. Velmi emotivním zážitkem byla i návštěva Piskarevského hřbitova, kde se nachází Památník obětem Leningradské blokády. Paní průvodkyně, místní rodačka, která nás měla během pobytu ve městě na starosti, se při popisování událostí blokády neubránila slzám. Nebyl to jen její případ a i nás její sugestivní vyprávění zasáhlo. Nedaleko Petrohradu jsme navštívili Carskoje Selo, kde se nachází velkolepý palác vystavěný díky dceři Petra Prvního. I zde se nás ujal velmi fundovaný průvodce. Snažil se mluvit v jednoduchých větách, aby všichni studenti rozuměli. Tak jsme se do prohlídky paláce zabrali, že jsme stačili projít jen třetinu plánovaného okruhu. Zdržela nás hlavně Jantarová komnata, kde se zlato s jantarem střídalo v oslnivém lesku a jejíž historie studenty velmi zaujala. Čas nás však dohnal a my jsme museli utíkat přes zbývající komnaty v organizované tlupě.

Okolo paláce se rozprostírá nádherný francouzský park s fontánami. Nedaleko je památník A.S. Puškina, který byl jedinečný v tom, že zobrazoval básníka v jeho studentských letech. U něho si někteří studenti vybavili verše, které se v hodinách učili, a byli nadšeni, že si je stále pamatují. I když byl

program náročný, nenechali jsme si ujít noční otvírání mostů. Náladu nám nezkazilo ani to, že se mosty neotvíraly podle našeho plánu, a tudíž jsme stihli zhlédnout pouze jediný.

Voda vždy uklidnila, kromě Něvy jsme se mohli zahledět (vzhledem ke 13 stupňům) do vod Baltského moře v Lotyšské Jarmule, v Petvordvorci pak jsme navštívili pobřeží Finského zálivu.

Jsou to jen střípky z těchto dojmů nabytých dní, a to se podrobněji nezastavuji u průjezdu Pobaltskými republikami. Hora křížů, vodní hrad Trakai a Vilnius v Litvě, velkolepá večere v LIDU v Lotyšsku, přechod ruských hranic...

Dojmů máme z tohoto zájezdu plno. Díky CK Bílý byl program nabitý, náročný, i když ne únavný. Po celou dobu jsme byli zahrnováni informacemi a je potřeba čas, aby se všechny utřídily. Tato exkurze byla jistě velmi zdařilá a přínosná pro všechny účastníky.

